

D V C A T V S I V L I A C E N S I S.

Comitatus olim.

*Marchionatus.
Ducatus.*

Duces.

Iuliacum.

Marcodurum.

Alia oppidula.

ROVINCIÆ Imperii Germanici citra Rhenum in Gallico solo sitæ, sunt, Provincia Leodiensis, Ducatus Iuliacensis, Colonensis Archiepiscopatus, Lotharingia, Austrasia, Alsatia & Comitatus Montbeliard. Ducatus Iuliacensis Comitatus olim fuit, & anno 1329 à Ludovico Imperatore Marchionatus dignitatem titulumque adeptus est. Et mox, triginta scilicet post annis, à Carolo IV in Comitiis Metensibus ad Ducatus fastigium ascendit. Primus Marchionatu functus fuit Guilielmus IV, qui & postea Dux factus. Filius huic fuit Guilielmus, qui patri successit in Ducatibus Iuliacensi, & Gelrensi. Qui cum fine prole decepsisset, successorem habuit Raynoldum fratrem. Eoque mortuo sine hærede, uxor affini suo Adolpho Bergensi nupsit, qui Ducatum Iuliensem & Bergensem accepit. Atque his itidem sine liberis exstinctis, factus est Guilielmus Dux Iuliacensis & Bergensis, cui natus filius, nomine Gerardus, in paterna ditione successor. Gerardo natus filius Guilielmus, qui quam unicam habuit filiam nuptum dedit Ducis Clivenis filio unigenito Iohanni. Et hac ratione tres Ducatus Iuliacensis, Bergensis, & Clivenis uni Domino paruerunt. Ex Iohanne natus filius Guilielmus quartum Ducatum Gelrensem junxit tribus istis Ducatibus. Sed cum Carolo V bello implicitus, & ab eodem victus Gelriæ Ducatu cedere coactus fuit, ducta uxore filia Ferdinandi di Romanorum Regis. Primaria urbs, quæ Ducati nomen dedit, est Iuliacum, vulgo Gulich, Gallis Iuliers, cuius etiam in Itinerario meminit Antonius. Situm est ad ripam Ruræ fluvii, arce validum. Paucis retro annis à Mauricio Nassovio viæta arx in Fœderatorum venit potestatem. Nec longo post intervallo ab Hispanis, Duce Spinnola viæta, Hispaniarum regi anno 1622 cœfuit, contendentibus inter se Ducibus Brandenburgico, & Neoburgico de Ducatus hujus & Cliviæ dominio. Extra urbem cœnobium Cartusianorum extruxere Principes Iuliacenses, redditibusque opimis ditarunt. Est in eodem Ducatu Marcodurum, vulgo Duren, obſidione Caroli V celeberrimum. Etiam monasterium Eyphaleæ, Munster-Eyffel, in vallibus positum non longe à fontibus Ervatis fluvii. Sunt præterea hic oppidula Euskirchia, Berchemum, Caſtrum, vulgo Caster, Germania.

à castro, quo munitur. Grevenbroeck, Slabach, Dahlen, Wassenberg. Arces plurimas habet, quæ Nobilibus & Equeſtribus familiis nomen dederunt, Palant, Meroden, Reußchenberg, Nesselroden, Wachten-donck, modo à Fœderatis, modo ab Hispanis occupatas. Est etiam Baronatus Wickradiensis, arcem habens fortissimam, Quadorum sedem. In hoc ipso trætu sita est urbs Aquensis, sive *Aquisgranum*, Gallis *Aix*, Germanis *Ach* / Flandris *Aken*. Grani adjectio unde sit, dubium, quum alii Aquas grani, alii Thermas grani, alii Grani palatiū, alii *Aquis-granum* vocent. Qui Granum quendam Neronis fratreſ commenti sunt, prodiderunt suam audaciam: finixerunt enim ipsi, quod à nullo scriptore traditum est. Sylpurgus putavit Aquas Gratianas vero nomine appellatas fuisse. Sed unde hoc ipse habuerit, nescio. Nec defunt, qui existiment, nomen derivatum ab Apolline Granno, quem in Rhætia cultum conſtat. Sed ut in Rhætia istud sit, unde liquebit Grannum in Gallia Belgica cultum fuisse, aut appellationem urbi dedisse? Ego, quum videam hoc nomen etiam ante Caroli Magni ævum fuisse usurpatum, iis adsentior, qui putant à Serenio Grano Præſide Romano urbem conditam sub Hadriano Imperatore. Sita est autem à Trajeto superiore quarto milliari, tertio à Limburgo, sexto à Leedio. Opportunitas loci & fecunditas allexit vicinos ad sedes istas incolendas. Sed furentem adfixit Attila Hunnus, neque hanc tantum, sed vicinas omnes, quacunque incedebat cum numeroſo quingentorum millium exercitu. Restituit vero eam Carolus Magnus, qui etiam ob Franci regni viciniam, voluit ut ibi Imperatores coronam Imperii acciperent: quæ res etiam postea distractis ab Imperio Gallis, tamen in usu usque ad Carol. V mansit. Aula & tumulo Caroli Magni superbit. Fontes Aquenses, in solo plano, præter aliorum naturam, prope civitatem Imperialeſ scaturiunt, ſale, fulſure, & alumine imbutæ, Emsenſium more propemodum ferventes. Tum potæ, tum in balneis illæ ſalutares ſunt, nervofis, contufis, vulſis, ruptis, diſtortisque membris. Torpida reſolutaque inſtant. Vteros mulierum egregie calefaciunt, ut facilius concipiant, extera corporis vi-tia mirifice abſtergunt.

Fluvii Ducatus hujus ſunt, Rura, qui in duas *Fluvias*, regionem omnem partes dispescens prope Ruremundam in Moſam ſe exonerat: & Erpa, non longe à monaſterio Eyphaleæ originem ducens, & prope Noveſium in Rhenum excurrens. Nierſia in hiſ terris fontes habet.

P p

DV-